

широки разговори за ситото, презъ което ще минатъ на годишния изпитъ. Препираха се за тогова, оногова, гадаеха, правѣха предположения, но въ едно се съгласяваха до единъ:

— Мургащъ ще мине и презъ най-ситното сито.

Тѣзи оценки за себе си отъ страна на своитѣ съученици Мургащъ бѣше чувалъ цѣлата учебна година и тѣ не бѣха нови за него. Не ги дори и запомни. Възкрѣснахавъ паметъта му, когато баща му спомена думата „сито“. И заспа! Лека нощъ!

Каква ти нощъ! Пекнало едно слънце — замайва главата и пари на очитѣ. Цѣлото отдѣление минава тичешкомъ презъ полето и гони прохладнитѣ сѣнки на гората, която се вижда като огромна зелена стрѣха въ дъното на узрѣлитѣ ниви. Изведнажъ нѣкой бавно и безшумно почва да ги издига нагоре, всичкитѣ ученици, цѣлото отдѣление. Дига ги на възбогъ. Мургащъ изтрѣпва. Озърта се наоколо — всички изтрѣпнали. Висятъ между небето и земята въ едно великанско сито, съ запушени дупки. Всѣки стжпилъ върху запушалката на дупката и стои като закованъ на мѣстото си. Мжчи се да мрѣдне — не може. Единъ гласъ прогърмява

изъ високитѣ стени на ситото:

— Внимание! Рѣсенето почва! Който мине презъ дупкитѣ на ситото, ще отиде на хладъ подъ сѣнкитѣ. Който не мине, живъ ще се опече тука!

И, като разтърсено отъ шепитѣ на две силни, невидими ржце, ситото започва да пресѣва. Дупкитѣ му мигомъ се отпушватъ. И настава една такава бърканица въ ситото, едно такова мѣтане насамнататѣкъ, че на Мургаша му се завива свѣтъ. Всичко се смѣсва. Мургащъ и още двама трима негови съученици отъ отдѣлението се въртятъ все около една дупка. Ту този, ту онзи пѣхне кракъ въ дупката, рече да прибере и другия си кракъ, ала люшкането на ситото го изхвърли на вѣнъ и го завърти другаде, къмъ друга дупка. Ненадѣйно, презъ ума на Мургаша минава една бърза мисль: не съ краката, а съ главата да мине презъ дупката. Защото и двата крака не могатъ едновременно да се провратъ презъ нея. А главата може. Той се навежда, съ единъ смѣлъ скокъ мушва главата си въ дупката и безстрашно полетява къмъ зелената стрѣха на гората. Прѣвъ достига до тамъ. Дига очи нагоре и гледа: всички стоятъ изтрѣпнали отъ храб-